

[Birgit Busk.]

Der er andre ting i forliget, jeg er mindre begejstret for. De takstforhøjelser hos post- og telegrafvæsenet og hos statsbanerne, som ikke er besparelser, men kun en overflytning af statens udgifter til et erhvervsliv, som i forvejen er hårdt betrængt, kan ikke kalde på min sympati. Det samme gælder en række udgiftsposter, som simpelt hen overføres fra staten til kommunerne. Det er jo heller ikke nogen besparelse. Som det hedder i et godt gammelt dansk ordsprog: sæt ølse for, sæt ølse bag, pølsen beholder dog sin smag. Det er stadig de samme skatteydere, som skal betale de samme penge.

Som jeg har sagt, er der ting i forliget, jeg kan tiltræde, og der er andre ting, jeg er mindre begejstret for. Men når jeg vejer plusserne op med minusserne, finder jeg alligevel, at plusserne i den aktuelle situation vejer stærkest, og da jeg forstår, at hele samlingen af plusser og minusser skal betragtes som en helhed, er jeg derfor parat til at tage minusserne med også, uden at jeg af den grund vil betragte dem som plusser.

Sagt i al korthed: med plusser og med minusser er sagen stadig den, at folketingset også denne gang nøjes med at sætte nye lapper på en lovgivning, der i forvejen er overlappet og stråler i alle regnbuens farver, og at der i forliget er nogle meget væsentlige og meget alvorlige ting, som er blevet overset på beskatningens område.

Hvis regeringen overlever den afstemning, som skal afslutte forhandlingerne i dag, vil jeg gerne meget stærkt henstille til den at tage hele vor skattelovgivning, hele vor sociallovgivning, hele vor erhvervslovgivning, hele vor boliglovgivning og hele vor økonomiske lovgivning op til en gennemgribende og sammenhængende revision.

Alle disse ting hænger meget nøje sammen, de griber ind i hinanden, og de påvirker hinanden. Man kan ikke løse de problemer, som knytter sig til dem, stykkevis og delt. Det samfund, vi har i dag, og det samfund, vi vil få i morgen, er i hele sin opbygning og i hele sin funktion et ganske andet samfund end det samfund, som mange af vore love er skrevet for. Regeringen og folketingset har prøvet at følge med i udviklingen ved at ændre paragraffer og lave nye love om enkeltheder. Det er ikke længere nok. Den lovgivning, vi i dag trænger til, er

en lovgivning, som på alle områder er i overensstemmelse med det moderne samfund og dets borgeres tarv. Det er vor lovgivning ikke i dag. Jeg venter af en liberal regering, at den vil tage de nødvendige initiativer til en helhedsløsning af alle disse påtrængende problemer i liberal ånd, og at den ikke som med den lovgivning, vi beskæftiger os med i dag, vil nøjes med at løse problemerne, efterhånden som de melder sig hen ad vejen; det er for dårligt.

Alligevel kan jeg bestemt ikke anbefale at stemme for de tre foreslåede mistillidsdagsordener til regeringen, som er lagt på bordet af henholdsvis hr. Glistrup, hr. Kjeld Olesen og hr. Ømann.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne benytte denne anledning til at understrege nogle få afgørende kendsgerninger, som de ser ud set fra radikal side.

Denne skatteomlægning er ikke den skattereform, som vi trænger til, og det fremgår af en række af de ændringsforslag, som vi behandler her i dag.

Lovforslaget om ændringer af forskellige lovbestemmelser fastholder forskelsbehandlingen af den gifte kvinde. Som en kommission for 3-4 år siden kunne fastslå: på skatteområdet er der tale om såvel formel som reel forskelsbehandling af den gifte kvinde.

Vi foreslog fra radikal side under anden behandling en ændring heri. Intet andet parti i folketingset kunne støtte os på dette område. Man var øjensynlig enig med venstres ordfører, hr. Christophersen, der sagde: tiden er ikke inde. Tiden er ikke inde. For mere end 50 år siden under den første verdenskrig arbejdede den radikale regering med et forslag om ligestilling mellem den gifte kvinde og andre borgere. Så kom der imidlertid en venstrefinansminister, og tiden var ikke inde. Det er den altså heller ikke i dag, mere end 50 år efter. Er det nødvendigt at vente 50 år til? Jeg tror dog, at et flertal i dette ting burde tage sig sammen og feje for egen dør, før vi har så travlt med at tale om borgerrettigheder i andre lande.

Vi er naturligvis nødt til at tage til efterretning, at et flertal i folketingset ikke turde tage sig sammen til at gennemføre ligeretten i Danmark nu.

Der er et andet ændringsforslag, som jeg mener det er nødvendigt at omtale. Det er